

Polirom publică în premieră traducerea integrală în limba română, în patru volume, a celei mai importante opere a lui Toma din Aquino, *Summa theologiae*. Concepția ca o impresionantă sinteză, *Summa theologiae* constituie pentru cititor o cale regală de intrare în spiritualitatea Evului Mediu occidental. Toma din Aquino a fost condamnat, în 1277, la trei ani după moartea sa, de oficialitățile ecclaziastice pentru 63 de teze din *Summa theologiae*, fiind reabilitat ulterior și sanctificat în 1324.

Volumul întii este prefărat de Adriano Oliva, O.P., și tradus de un colectiv format din Alexander Baumgarten (coordonator), Cristian Bejan, Andrei Bereschi, Gabriel Chindea, Marcela Ciortea, Emanuel Grosu, Laura Maftei, Mihai Maga, Adrian Muraru, Laura Maria Popoviciu, Vasile Rus, Delia Săvinescu și Wilhelm Tauwinkl.

Summa theologiae, volumul al II-lea este în curs de apariție, informează editura Polirom.

Toma din Aquino a ilustrat în cea mai importantă opera sa, *Summa theologiae*, spectacolul unei vieri intelectuale magnifice, care a reunit teologia și filosofia într-un efort de înțelegere a Creatorului și a ordinii creației. Alaturind sursele grecesti și arabe ale filosofiei celor iudaice și patristice ale creștinismului, el a realizat o sinteză a carierei sale intelectuale. Expresie vie atât a soluțiilor pe care gindirea scolastică le-a dat problemelor ce izvorau din sursele menționate, cât și a tensiunilor în urma cărora s-a nascut modernitatea europeană. *Summa theologiae* poate fi înțeleasă doar prin prisma circumstanțelor în care a apărut, fiind un dialog al ideilor vehiculate de dominicani, franciscani și seculari în mediul intelectual de la Universitatea din Paris din secolul al XIII-lea. Acest volum cuprinde integral prima parte a operei, dedicată chestiunilor de teologie speculative, angelologie, antropologie și filosofie politică, urmând ca în celelalte trei

volume, ce reunesc partile a două și a treia din Summa, să întâlnim chestiuni de teologie morală, filosofia dreptului și teologia sacramentelor.

Născut la Roccasecca, în anul 1225, Toma din Aquino este una dintre figurile ilustre ale teologiei și filosofiei medievale. De-a lungul carierei intelectuale, a avut un ideal fundamental care îi guvernează întreaga opera: realizarea unui acord între tradiția iudeo-creștină și viziunea greco-arabă despre lume. Astfel, el a valorificat în teologia creștină filosofia lui Aristotel și Averroes, gindirea neplatoniciana din opera lui Plotin, Proclo sau din lucrarea anonimă Cartea despre cauze, imbinând, fericit sau tensionat, tezele acestora cu fundamentele tradiției creștine, de la Dionisie Areopagitul la Augustin sau de la omiliile lui Ioan Gură de Aur la teologia sistematică a lui Ioan Damaschin.

În opera lui Toma din Aquino pot fi contemplate două aspecte diferite: pe de o parte, armonia unor sistematice construcții de idei, care, în esență, exprimă viziunea omului medieval despre lume; pe de alta, tensiunile pe care codul genetic al gindirii occidentale le poartă în sine și cu asumarea cărora debutează modernitatea. Condamnat, în 1277, la trei ani după moartea sa, de oficialitățile ecclaziastice pentru 63 de teze din Summa theologiae, reabilitat ulterior și, în fine, săcralizat în 1324, Toma din Aquino este un autor care trebuie redescoperit tocmai în circumstanțele polemicilor medievale care l-au determinat să scrie, ca figura marcată de coliziunea celor două lumi, a filosofiei grecesti și a monoteismului iudeo-creștin, care se luptau în constiința sa intelectuală.

Sursa: HotNews.ro